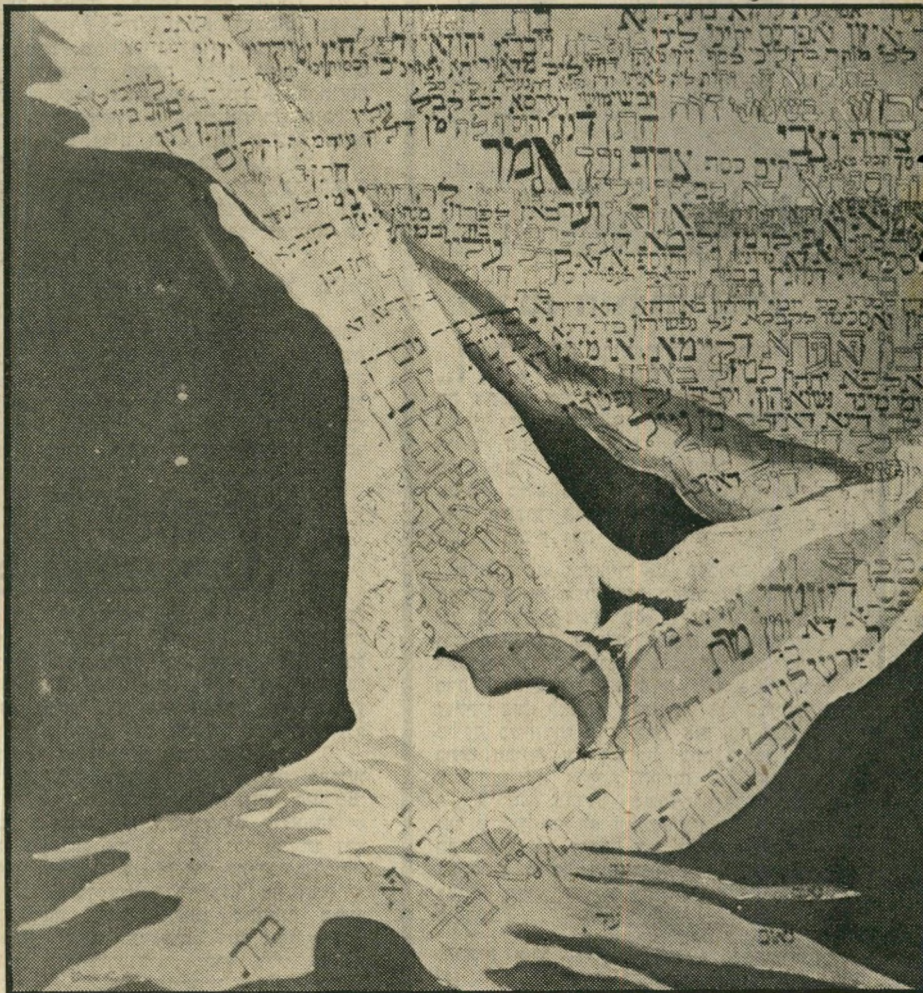

הוא דת

גן-העדן ציור של הציירת היהודיה אן שרף, שהוצג בתערוכת מין ודת בניו יורק, שכל הדמויות שבו עוטקות בפולחן האהבה. אן שרף הציגה גם ציור מקביל הגיהנום, שבו דמויות הנשים והגברים מלאים מבטי ערגה ותשוקה.

הדת בימינו, אמר פסיכולוג ניו יורק ידוע, מנוגדת לטבע האדם. היא רואה פסול בחיי האהבה הפיזיולוגיים. תערוכה זו היא ריאקציה טיבעית למושגי הדת כפי שהנוער של ימינו התחנך עליהם. למעשה היא עשויה רק לקרב את האנשים אל הדת. כשיראו כי הדמויות מהברית החדשה וכל הקדושים עסקו באותם הדברים שהם עוסקים, וכי הדת למעשה אינה מתנכרת למין, זה יעזור לדת יותר מאשר למין, הסביר הפסיכולוג.

צגים כאן אינם שונים בהרבה מן הציורים שאותם ציירו בזמנו ציירי הרנסאנס והמוציגים אפילו בכנסיות ידועות. אנחנו רק מציירים בסיגנון אחר וביתר פירוט. חוץ מזה לא חיללנו את הקודש. באלוהים עצמו לא פגענו. אין כאן אף ציור של אלוהים ציורם או של אלוהים אונס נזירה! אלה סתם ציורים של דמויות המופיעות בכתיבי הקודש. לסוציולוגים ולפסיכולוגים היה הרבה מה לומר למראה הציורים המוצגים בתערוכה.

מרמו על סציות מיסגל. הציורים המתפרסמים בעמודים אלה הם מהצגות ביותר שהוצגו בתערוכה. המחאות של נציגי הכנסייה לא עזרו למנוע את הצגת התערוכה. רוב הציורים מתארים את הקדושים בדמות בשר ודם.

לגים ארמיות מתוך הכתובה תיחת התערוכה במחיר של ניבו. הציורף של האותיות ת בציורים בנות הדור האבוד של המאה העשרים, הפעם נזירות צדקניות או דמויות קדושות מן המסורת הנוצרית, ו מריה הקדושה, למשל. גמה יש? הסביר אחד המבקרים בפתיחת התערוכה, שהיתה ידע הגיגי, בו נטלה חלק החברה האינטלקטואלית החדשה ניו יורק ואשר בו הגישו מארחות עיומות לחלוטין לאורחים מתוך בקבוקים דמויי פאלוס. האנשים עליהם ברים כרביהקווש היו אנשים של בשר ודם, כמוני וכמוך. שהבדקו להם אחר כך הילה של קדושים לא משנה את ובודה שהיו להם יצרים ותשוקות כמו לאנשים אחרים. אין ניה גם שאמצעי הסיפוק והרבייה שלהם היו שונים מאלה קובלים בימינו.

סיוע

לאנטישמיות

ולגם בעוד שלציירים המציגים בתערוכה ולמשתתפים בה היתה כנראה הנאה מיוחדת לפגוע בפרות קדושות ולצייר שים ובני אלוה בדמות בשר ודם, עדיין קיימים אפילו ויורק, אנשים הרואים בהצגת ציור של ישו בדמות אפולו יום, ששום כיסוי אינו מכסה את ערוותו, חילול הקודש. ה השלימו כבר מזמן עם העובדה שאי אפשר למנוע הצגת ונות שרק לפני שנים נוספד נחשבו כפורנוגרפיה טהורה. ל אין הם מוכנים להשלים טיציגו את הקדושים כשטופי ה.

אבל האמנות היא אמנות. באמנות מותר להציג הכל כיום. חאות של נציגי הכנסייה לא עזרו למנוע את הצגת התע בה. אבל חוגים שונים מנצלים את העובדה שמרבית המשי פים בתערוכה הם יהודים, ישאלה בחרו לצייר דתא על אים נוצריים מובהקים ולא על נושאים הקלוקחים מתוך נ"ך. משום כך משמשת התערוכה אמצעי לעידוד האנטי ייות בחוגים מסויימים, בנוסח: "לכו היראו איך היהודים גלים את קדושת הנצרות. לכו תראו מה הם עשו לישו מריה!"

עוזר

לדת

מה הם רוצים? אמרה אחת הציירות שצוירה מוצ גים בתערוכה, שמרנו על הטעם הטוב. הציורים המר

רוכת מין ודת, שמרבית משתתפיה היו יהודים. משמאל: תמו שצולמה בערב פתיחת התערוכה, שנערכה בערב חגי המולד. מאר עירומה מוזגת יין לאורחים, אשר ביניהם היו מבקרי אמנות ידוע

רוברט רניק (ימין) הצעיר היהודי, הבעלים של הגלריה לאמנות אירושית בפארק אבניו בניו יורק, שיזם ואירגן את תע